YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

GENEL-İŞ

emek

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

SENDİKAMIZ GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK, TÜRKİYE'DE FAALİYET GÖSTEREN TÜM SENDİKALARA, FEDERASYONLARA ve KONFEDERASYONLARA BİR ÇAĞRI YAPARAK, İŞÇİ SINIFININ TEK BİR KONFEDERASYONDA ve 16 SENDİKADA TOPLANMASINI ÖNERMİŞTİR.

Baştürk'ün sendikalara, federasyonlara ve konfederasyonlara yaptığı çağrı ve önerilerin tam metni aşağıdadır.

Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK'ün çağrısı:

İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ

Tarih boyunca işçi sınıfının baş ve temel parolası İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ olmuştur.

Dünya işçi sınıfı hareketinin dışında düşünülemeyecek olan Türk İşçi Sınıfının; kapitalizm ve onun en yüksek aşaması olan emperyalizm ve bunların varlığının temel nedeni olan sömürü karşısında birleşerek, tek ve güçlü bir örgütte toplanıp ağırlığını duyurmasından başka çıkar yol yoktur.

Ülkemizde işçi sınıfı hareketinin görünümü, ülkemizin görünümü, ülkemizin ve halkımızın dünya halkları yanındaki durumu nedir, buna kısaca değinmekte yarar vardır:

Türkiye'de bugün egemen olan güçler, sermayeden yana güçlerdir. Bu güçlerin elinde ülke, çağdaş uygarlık çizgisinin gerisine düşmüş, kalkınmasını sağlayamamış, azgelişmişlik sürecini aşamamıştır. Halkımız, sağlığından eğitimine, beslenmesinden konut sorununun çözülmesine ve sosyal güvenliğe kavuşmasına kadar insanlık onuruna yaraşır her şeyden yoksundur. Ülkemiz, bu koşullar altında, işsizliğin, iş güvensizliğinin at koşturduğu bir ortamda; yoksul, ulusal bağımsızlığı bile ipotek altında, eli kolu bağlı bir ülke görünümündedir.

Bu ortamda, kapitalist sınıfların körüklediği ve sömürüye temel teşkil eden eşitsizlik, dengesizlik, sınıflararası uçu-

→

rum, ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel alandaki dışa bağımlılık gün geçtikçe azalacağına artmaktadır.

Ülkemizin ve halkımızın bu çıkmazdan kurtularak, silkinip, kalkınabilmesi, Atatürk tarafından başlatılan ve yönü gösterilen devrimlerin, halkımızın özlemini çektiği sonuçlara ulaştırılması ve çağdaş uygarlık düzeyine erişebilmesi için gerekli birikim ve enerji, çıkarcı ve sömürücü sermaye çevreleri ile bunlara yandaş politik örgütler elinde tüketilip gitmektedir.

En yüce değer olan emeğin bilinçli üreticileri durumundaki işçi sınıfımız, ülkemizin bu yürek karartıcı durumu ve gidişi karşısında, kurtuluş yolunu bilmesine karşın bugünkü dağınıklığı nedeniyle çaresiz ve güçsüz bir görünüm içindedir.

Ülkemizin içinde bulunduğu ve çözülmemiş bir biçimde, ortada duran sorunların hızlı ve bilinçli bir düzeyde çözülebilme yolları vardır. Bunu gerçekleştirebilmenin baş koşulu ise, işçi sınıfımızın tarihinden ve dünya işçilerinin deneylerinden yararlanarak, devlet yönetiminin her kesiminde söz ve karar sahibi olacak bir biçimde ağırlığını ortaya koymasıdır.

Ancak bu yolladır ki kalkınma sorunu; emekten yana bir kalkınma, kapitalist olmayan bir kalkınma yönteminin uygulanması ile işçi sınıfının bilimsel öncülüğünde çözülebilir.

Bugün artık her bilinçli işçi, işçi sınıfı olarak verilecek uğraşının, işçi sınıfının bilimi ve tarihsel öncülüğünde, emekçi sınıf ve tabakaların iktidar olması için verilmesi gerektiğini görmektedir. Bu uğraş; emperyalistlere, onların yerli işbirlikçileri olan kompradorlara, montajcılara, ithalat ve ihracatçılara, banka ve sigortacılarla tutucu bürokratlara karşı verilecek bir kavgadır. Bu kavgadan kaçmak, Türkiye'nin bugünkü döneminde, işçi sınıfına ihanetin belgelenmesidir.

Ve gene ülkemizde bilinçlenmiş işçi ve emekçi kesimleri görmektedir ki, sorunların çözümlenmesi, ancak, tam bağımsızlığı sağlanmış, toplumcu ve kalkınma sorununu adaletli bir biçimde çözmeye yönelmiş bir düzenin var olmasıyla olanak kazanabilir.

Bu yoldaki ilk adım da, ekonomik alanda olduğu gibi, yönetimin her alanında emekten yana, emekçilerin yönetim ve denetimde söz ve karar hakkının var olduğu planlı toplumcu bir kalkınma yöntemi uygulamakla atılabilir.

Böyle bir düzende elbetteki ağır sanayi, yeraltı kaynakları, ithalat, ihracat, bankalar, sigortalar, büyük ulaşım gibi ekonomiye canlılık veren önemli kesimler, yönetiminde işçi sınıfının söz ve karar hakkı bulunan devletin elinde olacaktır.

İşçi sınıfı bilmektedir ki, ancak böyle bir düzende insanın insana kulluğu, sömürü ve eşitsizlik ortadan kalkar.

Elbette ki bu amaca ulaşabilmek için toprak reformu bir aldatmaca olmaktan çıkarılacak ve yurt çapında gerçekci bir toprak devrimine dönüştürülecek, elbette ki kooperatifleşme ülke çapında yaygınlaştırılacaktır. Daha da özeti, üst yapı devrimleri ile toplumumuz oyalanıp uyutulmayacak, alt yapı devrimleri sürekli biçimde gerçekleştirilecektir.

İşçi sınıfımızı emekçi sınıf ve tabakaların ve de Türk Halkının yararına, bütün bunları gerçekleştirebilmek için kendi içinde birleşmek ve gücünü ortaya koymak zorundadır. Bu birleşme ve güçlenme sözde kalacak bir birleşme ve güçlenme olmamalı, inançtaki bu birlik, bilimsel görevini mutlaka üstlenmelidir.

Halbuki, günümüzde görülen manzarası ile, işçi sınıfı, darma dağınıktır. Bu umut kırıcı durumu ortadan kaldırmak, şimdiye değin süren geçikmelere ve gereksiz çekişmelere bir son vermek zamanı gelmiş ve geçmektedir.

Bugün artık, "zararın neresinden dönülürse kârdır" anlayışı ile hareket etmek, yeni ve güçlü adımlar atmak durumundayız.

Ülkemizde, çalışan nüfusun üç milyona yakın kişisi işçi niteliğindedir. Sigortalı işçi sayısı ise, ancak birbuçuk milyon kişi civarındadır.

Türkiye'de bugün sayıları 1000'e yaklaşan sendika vardır. Bunlardan toplu pazarlık yapmak ve toplu sözleşme imzalamak olanaklarına sahip olanlar ise 500 kadardır. Ülkemizde, işçi sınıfını temsil iddiasındaki iki büyük konfederasyon bile, ancak, 700 bin kadar sendikalı işçiyi bünyelerinde bulundurabilmektedir. Bağımsız sendikalardaki üye işçi sayısı ise ancak 300 bin civarındadır. Buna karşılık, ülkemizdeki sigortalı işçi sayısı bir buçuk milyon dolaylarındadır. Tarım kesiminde ise henüz bir milyondan fazla işçi örgütlenmemiştir.

Salt bu rakamlar göstermektedir ki, Türkiye işçi sınıfı büyük çoğunluğu ile örgütlenmemiştir. Örgütlenenler ise darma dağınıktır. Bu duruma artık bir son vermek gerekmektedir. Türkiye'de enflasyon salt ekonomimizde değil, sosyal yaşantımızda da mevcuttur. Ve bugünkü çirkin sendikacılık anlayışı sürdükçe de kaçınılmazdır.

Bütün bu gerçekler gözler önüne serildiğinde, ülkemiz işçi sınıfının tüm bireylerine, tüm sendikalara, üst düzeydeki işçi kuruluşlarına hiç bir ayırım gözetmeden olanca inancımızla sesleniyoruz :

1. Ülkemizin içine düşürüldüğü kısır döngüyü mutlaka kırmak zorundayız.

2. Emekçilerin tümünü sosyal güvenlik şemsiyesi kapsamına sokmak görevimiz olmalıdır.

3. İşçi sınıfının sömürü kadar büyük bir düşmanı olan ve yurdumuzda giderek yaygınlaşan faşizan yönetim ve saldırılarına karşı cephe almak durumundayız.

4. İşçi sınıfının ekonomik çıkarlarının ancak siyasal mücadele ile birlikte yürütülebileceğinin ve başarıya ulaşacağının bilincindeyiz.

5. Türk İşçi Sınıfının sol doğrultudaki birikimini tek bir örgütte değerlendirmeliyiz.

Bütün bunları gerçekleştirebilmek için işçi sınıfının tarihi görevi çizgisinde, TEK KONFEDERASYON VE İŞKOLLARI ESASI ÜZERİNDE KURULMUŞ 16 SENDİKADA BİRLEŞMEYE MECBURUZ.

Türk İşçi Sınıfının değerli temsilcileri,

Yukardaki önerilerimiz ve çağrımız doğrultusundaki görüşlerinizi, en geç 12 Ekim 1975 tarihine kadar yazılı olarak yanıtlamanızı diler, saygılar sunarım.

Abdullah BAŞTÜRK
Genel - İş Sendikası
Genel Başkanı

